

Delo z dušo in za dušo

Je bilo to tisto, kar je tiho ?akalo nanj, ujeto v lastni hiši? Kdo je, od kod prihaja?

Prišel je bil do klopi v bližnjem parku in sédel. Nemir je kluval v njegovem bitju, in dolgo je trajalo, da se je polegel. Po?asi je se je vanj naselila tišina, tja, v tisti prostor, ki ga je poznal, a le poredko obiskoval. Dajal mu je zato?iš?e in tolažbo, pogosto je ?util njegovo prijaznost in tihoto.

Ko se je predal temu ob?utku, je bilo, kot bi se povzpел na višjo raven, s katere je lahko bolje dojel okoliš?ine, v katerih je živel. Besne?a jeza se je razpršila, sprehajalca se je ponovno dotaknil globok mir.

Preteklo, ki je tako zelo obvladovalo njegovo življenje, je sklenil dokon?no pustiti za seboj. Ob tej misli ga je sprva preplavila peko?a bole?ina, a že nekaj trenutkov kasneje je ugledal svojo ujetost v lastne navade, s katerimi si je bil opremil življenje. ?eprav gnani od sle, da bi ugledano pravilno povezal, se ne bi ni?emur odrekel.

Spoznanje si je z bliskovito naglico utrla pot v njegovo sprejemljivost, kot ra?unalnik združevalo, primerjalo in shranjevalo v spomin.

Podobe so se osamosvojile in postale tako mo?ne, da je šele na vrhuncu njihove mo?i ugledal, da ga obvladujejo. Prostor, ki se ga je ravnokar še dotikal s svojo tišino, se je umaknil – ali pa je bil on tisti, ki se je bil oddaljil od njega.

Za hrbtom je zaslišal hrumenje mesta. Pred njim je oddaljeno ležalo jezero. Slišal je kri?anje otrok, na klopih v parku so se drenjali odrasli, sede? tesno drug poleg drugega, in si vneto izmenjevali misli. Levo, nekoliko stran, je bilo slišati popa?en glas, ki je poro?al o svetovnih novicah. Nad njim in okoli njega poletna pripeka, v njem kljuvajo?a, žgo?a bole?ina iskanja.

Ponovno je ob?util bližino notranjega prostora. Dajal mu je tolikšno mo?, lahko bi ga opisal kot nekaj zelo nenavadnega. Nekaj, kar bi se mu rado razkrilo, da bi se ga ovedel in ga dojel kakor dragoceno posest. Nekaj, kar bi mu, presega?e razum, hotelo pomagati, da bi spremenil življenje ... in ga dojel kot resni?nega.

Ali je bilo to tisto, kar je tiho ?akalo nanj, ujeto v lastni hiši?

Minile so ure. Mirno je zdrsel ?as. Vstal je in se vrnil v življenje in njegove soodvisnosti.

Source:

<https://www.lectorium.si/sl/artikel/delo-z-duso-za-duso>